

Łódź dnia 17 grudnia 2018 roku

Wicepremier Rządu ds. Społecznych  
Poseł na Sejm RP  
Beata Szydło  
Warszawa

## Petycja

Proszę Panią, przedstawicielkę rządu i posłankę, o podjęcie inicjatywy by doprowadzić do zmiany aktualnie obowiązujących przepisów w ten sposób aby **osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności nie traciły po 75 roku życia prawa do zasiłku pielęgnacyjnego**.

### Uzasadnienie

Zgodnie z ustawą z dnia 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych, osobom ze znacznym stopniem niepełnosprawności przysługuje zasiłek pielęgnacyjny (od 1.11.2018 r. – 184 zł 84 gr).

Po osiągnięciu 75 roku życia osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności tracą prawo do zasiłku pielęgnacyjnego, bo art. 16 ust. 6 ustawy o świadczeniach rodzinnych stwierdza, że zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego, do którego ma prawo każdy kto ukończył 75 lat, bez względu na stan zdrowia.

W interpelacji nr 20779 podsekretarz stanu Bartosz Marczuk (w załączeniu) stwierdził, że oba świadczenia (zasiłek pielęgnacyjny i dodatek pielęgnacyjny) „mają ten sam cel, tj. częściowe pokrycie wydatków wynikających z konieczności zapewnienia opieki i pomocy innej osoby w związku niezdolnością do samodzielnej egzystencji”. Otóż zdecydowane nie, zasiłek pielęgnacyjny ma pokrywać koszt leczenia i opieki osób niepełnosprawnych a dodatek pielęgnacyjny jest wsparciem dla starych ludzi, również zdrowych i rześkich starszusków. Ustawodawca w majestacie prawa pozbawia niepełnosprawnych w stopniu znacznym niewielkiego zasiłku, bo doskonale wie że grupa niedołączonych starców nie jest zdolna nagłośnić protest i wymusić zmianę przepisów w tej sprawie. Tak skutecznie robią to górnicy, służby mundurowe i białe itp.

Paradoksem jest, że zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami do świadczeń emerytalno-rentowych, pełnosprawnemu 75 letniemu seniorowi prawo zapewnia ca 215 zł dodatek a 75 letniemu niepełnosprawnemu w stopniu znacznym tylko ca 31 zł . (różnica między zasiłkiem a dodatkiem pielęgnacyjnym).

W sprawie niniejszej zwracałem się do wielu (prezydent, premier, ministerstwo, pełnomocnicy niepełnosprawnych i inni) wszyscy odpowiedzieli mi, że jest dobrze, sprawiedliwie i zgodnie z prawem. Nie oczekuje kolejnego cytowania obowiązujących w/w sprawie przepisów, lecz podjęcie inicjatywy w celu ich zmienienia. Jest znaczna rozbieżność między deklaracjami rządzących wobec niepełnosprawnych seniorów a rzeczywistością wobec nich. A przecież poseł Piotr Apel w swej interpelacji słusznie wskazał, że zmiana przepisów w tej sprawie spowoduje niewielkie obciążenie dla budżetu. Mała rzecz a może cieszyć starych i schorowanych ludzi. Nie ma żadnego logicznego i sprawiedliwego uzasadnienia by w świetle prawa, 75- latków niepełnosprawnych w stopniu znacznym pozbawiać zasiłku pielęgnacyjnego, jest to tylko ze strony władzy buta i lekceważenie słabej grupy społecznej.

Załącznik

## **Odpowiedź na interpelację nr 20779**

w sprawie zbiegu prawa do zasiłku pielęgnacyjnego i dodatku pielęgnacyjnego

Odpowiadający: podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Bartosz Marczuk

Warszawa, 30-03-2018

Odpowiadając na wystąpienie z dnia 21 marca 2018 r., znak: K8INT20779, dotyczące interpelacji poselskiej pośła Piotra Apel, w sprawie zbiegu prawa do zasiłku pielęgnacyjnego i dodatku pielęgnacyjnego, uprzejmie informuję;

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jedna osoba nie może pobierać jednocześnie, przyznawanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017, poz. 1952, z późn. zm.) zasiłku pielęgnacyjnego i, uregulowanego w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017, poz. 1383 z późn. zm.), dodatku pielęgnacyjnego.

Powyższe wynika wprost z art. 16 ust. 6 ustawy o świadczeniach rodzinnych, zgodnie z którym, zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego.

Celem wyżej przytoczonego przepisu jest, aby jedna osoba, za ten sam okres, nie otrzymywała dodatku pielęgnacyjnego i zasiłku pielęgnacyjnego.

Zgodnie z art. 75 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

Natomiast zgodnie z art. 16 ust. 2 i 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych zasiłek pielęgnacyjny przysługuje dziecku w wieku do ukończenia 16 roku życia legitymującemu się orzeczeniem o niepełnosprawności, osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia legitymującej się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności (w przypadku osoby legitymującej się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności zasiłek przysługuje, jeżeli niepełnosprawność powstała w wieku do ukończenia 21 roku życia) oraz osobie, która ukończyła 75 lat.

Oba wyżej wymienione świadczenia mają ten sam cel, tj. częściowe pokrycie wydatków wynikających z konieczności zapewnienia opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

W związku z powyższym, nie są prowadzone prace legislacyjne nad zmianą powyższych regulacji prawnych, których wynikiem byłoby dopuszczenie jednoczesnego pobierania obu ww. świadczeń mających ten sam cel.

MINISTER

z up.

Bartosz Marczuk

PODSEKRETARZ STANU